ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 640. — 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1889 — ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς **Ἑστίας** ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. **14** (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ'. — ΑΡΙΘ 692

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΟΛΙΓΑΙ ΤΙΝΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ ΜΟΥ **ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου.**

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ.— ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΣΚΗΝΗ **ὑπὸ Μ. Μητσάκη.**

ΧΑΡΑΛΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: **διήγημα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.**

ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΦΙΛΗΜΑΤΑ. **Παραμύθι ἀληθινό.**

Η ΑΛΙΕΙΑ ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΩ **ὑπὸ Γ.Χ. Παρλαπᾶ.**

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ: **Μακεδονικὰ ᾄσματα.**

ΧΡΟΝΙΚΑ: **Γράμματα — Ἐπιστῆμαι — Τέχναι.**

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: **Γυναῖκες ἰατροί. — Τὰ προεδρικὰ ὑποδήματα.**

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: **Ὁ οἶκος τοῦ Ἀριόστου. — Σκέψις φιλαργύρου.**

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ: **Προφύλαξις ἀπὸ τοῦ εὐρῶτος.**

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν ἀνεγνώσθη ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἡ κρίσις τοῦ Λασσανείου δραματικοῦ ἀγῶνος ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Γ. Μιστριώτου. Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ἔργων κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἀγωνοθέτου οἱ κριταὶ ὤφειλον νὰ βραβεύσωσι δύο: τὸ ἄριστον δρᾶμα καὶ τὴν ἀρίστην κωμῳδίαν. Ὡς ἄριστα δὲ ἔκριναν ἐκ μὲν τῶν πρώτων τὸν *Σκευδέρμπεην*, ἐκ δὲ τῶν δευτέρων τὴν *Δημάρχου Ἐκλογήν*, εἰς ταῦτα δὲ ἀπένειμαν τὰ χιλιόδραχμα ἆθλα. Ἀποσφραγισθέντων εἶτα τῶν ἐπισυνημμένων δελτίων ἐγνώσθη ὅτι τοῦ μὲν *Σκευδέρμπεη* ποιητὴς ἦτο ὁ κ. Ἀντ. Ἀντωνιάδης, τῆς δὲ *Δημάρχου Ἐκλογῆς* ὁ κ. Π. Ζάνος.

— Ὁ ἐν Παρισίοις «Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων» διαθέτει κατ' ἔτος δύο βραβεῖα, ἐκ χιλίων φράγκων ἕκαστον. ἓν μὲν ἴδιον ἑαυτοῦ, ἓν δὲ τοῦ ἀγωνοθέτου κ. Ζωγράφου. Τὸ δεύτερον τοῦτο κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπενεμήθη εἰς τὴν *Ἑστίαν*. Νῦν δὲ τὸ μὲν τοῦ Συλλόγου ἆθλον ἀπενεμήθη εἰς τὸν ἐν Παρισίοις βιβλιοθηκάριον Omont διὰ τοὺς καταλόγους ἑλληνικῶν ἐν Παρισίοις χειρογράφων, οὓς ἐξέδωκε, τὸ δὲ Ζωγράφειον διενεμήθη μεταξὺ τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπυρ. Λάμπρου διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθὲν πρῶτον μέρος τοῦ καταλόγου τῶν ἐν ἁγίῳ Ὄρει χειρογράφων, καὶ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ καθηγητοῦ κ. Diehl διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθεῖσαν συγγραφὴν περὶ τῆς βυζαντινῆς ἐξαρχίας τῆς Ραβέννης.

— Ἀπὸ τῆς 1 ἀρξαμένου μηνὸς ἡ ἀρχαιοτάτη τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων *Παλιγγενεσία* αὐξάνει τὸ σχῆμα τοῦ φύλλου ποικίλλουσα τὰ περιεχόμενα καὶ δι' ἄλλων καὶ δι' ἐπιφυλλίδος. Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς καὶ τοῦ φύλλου μένει ἡ αὐτή.

— Συνέστη ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ μητροπολίτου Λαρίσης, τοῦ προέδρου τῶν ἐν Λαρίσῃ ἐφετῶν, τοῦ ἐν Βώλῳ διευθυντοῦ τῆς Ἠπειροθεσσαλικῆς Τραπέζης, τοῦ καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου κ. Θ. Ἀφεντούλη, τῶν δημάρχων Λαρίσης, Τρικκάλων, Φερῶν καὶ Παγασῶν, ὅπως φροντίσῃ περὶ ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος τοῦ Ρήγα Φεραίου.

—Ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ Ὁ «Εὐαγγελισμὸς» ἡ πρόεδρος αὐτοῦ κυρία Ἰφιγένεια Συγγροῦ ἀνέγνω τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν ἐνώπιον τῆς Βασιλίσσης τὴν λογοδοσίαν τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πεπραγμένων, παρισταμένων καὶ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, συγκειμένου, ὡς γνωστόν, ἐκ κυριῶν. Ἡ Βασίλισσα ἀπερχομένη ἐξέφρασε τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ ἀρίστῃ καταστάσει τοῦ ἀγαθοεργοῦ τούτου ἱδρύματος, περὶ οὗ μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς μεριμνᾷ.

— Τὴν ἑορτὴν τῆς 25 μαρτίου ἑώρτασεν ὁ ἐνταῦθα σύλλογος *Ἀνάπλασις* διὰ πανηγυρικῆς συνεδριάσεως γενομένης ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου ἐπιτίμου προέδρου τοῦ συλλόγου. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ ὑφηγητὴς τῆς Ἱστορίας κ. Καρολίδης, ποίημα δὲ ἀπήγγειλεν ὁ κ. Παράσχος.

— Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἐγένετο συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Μουσικοῦ καὶ Δραματικοῦ συλλόγου, καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Εἶτα δ' ἐγένετο ἐκλογὴ τοῦ νέου συμβουλίου, ὅπερ κατηρτίσθη ἐκ τῶν κ. κ. Μ. Ρενιέρη, Μ. Μελᾶ, Ν. Δαμασκηνοῦ, Ν. Χατζοπούλου, Σ. Μπαλάνου, Α. Παπούδωφ καὶ Γ. Ἀθηνογένους.

— Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ κ. Ν.Δ. Πέμας ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν *Ὁμηρικοῦ λεξικοῦ* κατὰ μετάφρασιν μετά τινων προσθηκῶν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ τοῦ Autenrith.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Συνεδρίασις τῆς 22 Μαρτίου.

Πρῶτος ὁ διευθυντὴς κ. Δαῖρπφελδ ὁμιλεῖ περὶ τῶν τελευταίων ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνασκαφῶν ἀποφαινόμενος ὅτι ἐκ τῶν γενομένων ἄνωθεν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἀποκαλύψεων τῶν στοῶν, ἄλλως, ἢ ὡς μέχρι τοῦδε, δέον νὰ ἑρμηνευθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου περιγραφὴ τῆς Ἀκροπόλεως. Ὁ κ. Δαῖρπφελδ φρονεῖ ὅτι ἡ ἀνέγερσις τοῦ δουκικοῦ ἀνακτόρου ἐπὶ Φραγκοκρατίας ἐπήνεγκε πολλὰς ἀλλοιώσεις καὶ καταστροφὰς εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἐκτὸς ἄλλων δὲ καὶ τὴν ἐξαφάνισιν ναΐσκου τῆς Ἀθηνᾶς. Δεύτερος ὁ κ. Χέλδραιχ πραγματεύεται τὰ περὶ τῆς ἀκάνθου ὡς ἀρχιτεκτονικοῦ κοσμήματος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὑποστηρίξας ὅτι δύο εἴδη ἀκάνθου ἦσαν τὰ χρησιμεύοντα ὡς πρότυπα: ἡ *ἀγρία ἄκανθος* (acanthus spinosus) καὶ ἡ *ἁπαλὴ ἄκανθος* (acanthus mollis), ἡ ἐν Ἰταλίᾳ φυομένη. Ὁ κ. Βρύκνερ εἶτα ἐπανέρχεται εἰς τὸ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει πωρίνων γλυφῶν ζήτημα, περὶ τὸ ὁποῖον διέτριψε καὶ ἐν προγενεστέραις συνεδριάσεσιν. Ἐκφέρει δὲ τὴν εἰκασίαν ὅτι ὁ Κροῖσος εἶχεν ἱδρύσῃ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἱερὸν τοῦ Ἡρακλέους, καταστραφὲν εἶτα ὑπὸ τῶν Περσῶν. Μετὰ τοῦτον ὁ ὑποδιευθυντὴς κ. Βόλτερ, ἑρμηνεύει ἐπιγραφάς τινας ἐκ Μαγνησίας καὶ Φερῶν τῆς Θεσσαλίας, τὰς ὁποίας ἀνεῦρε κατὰ τὴν τελευταίαν περιήγησιν αὐτοῦ. Ἐξετάζει δὲ σχετικῶς πρὸς ταύτας τὸ γεγονὸς τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν Θεσσα-